

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 234.

Tiende Session.

56de Møde.

Onsdagen den 15de Decbr. Kl. 1.

(Forsfat.)

Tscherning: I Udvalget have vi en Fortegnelse over samtlige norske Embedsgager, der er os meddeelt af en Mand, hvis Ikke-Væren her i Thinget jeg beklager, og efterat have gjennemgaaet den, troer jeg at kunne sige, at min Viden i saa Henseende idetmindste er ligesaa stor som det ærede Medlems, der maa sige aldrig har seet nogen saadan fuldstændig Fortegnelse.

S. Torgensen: Jeg skal her udtale, at jeg stemmer mod det foreliggende Lovforslag, fordi jeg antager, at Lønninger, der ere for høje i Forhold til Arbeidet, skaffe mindre dygtige Arbeidere. Jeg har tidligere udtalt mig i den Anledning, og jeg skal derfor ikke gjøre det nu, men jeg vil gjentage, at jeg ikke kan stemme for et Tillæg til de efter min Mening allerede altfor høje Lønninger.

Bligen-Sinecke: Jeg skal ikke meget forlænge Forhandlingerne, men der er dog en enkelt Uttring af den ærede Minister, som jeg maa imødegaae. Jeg vilde egentlig have begyndt med at bevare den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts Aa. Valgkreds (Grundtvig), men efterat den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som jeg troer, har godtgjort, at den Kundskab, vi have til det paagældende Forhold, er bedre begrundet end det, som anførtes af det

ærede Medlem lige over for mig, skal jeg ikke videre gaae ind derpaa; jeg skal kun tillade mig at bemærke, at naar han fremstiller enkelte Embedsmænds Gager som Bevis for, hvad Embedsstanden har, saa troer jeg, han taler om noget ganske Andet end vi, og jeg mener altsaa, at om ogsaa hans Kundskab til denne enkelte Embedsgage er rigtig, følger deraf endnu ikke, at hans Kundskab til hele Embedsstandens Stilling er rigtig. Hvad nu den ærede Ministers Uttringer angaaer, saa forekommer det mig, at en Beflagelse over, at Embedsstanden i sin Heelhed endnu ikke har faaet den Sikkerhed og den Tryghed, som jeg troer, den vil faae, naar Bagelovene ere gaaede igjennem, er meget forskjellig fra en Beflagelse over, at Udvalget saa seent er blevet særdigt, og disse to Ting forekommer det mig, at den ærede Minister har sammenblandet noget. Han sagde, at det var med en vis Grad af, jeg hørte ikke ret, om det var Sindrighed eller Kunstfærdighed, at jeg havde bragt det Resultat frem, som han betegnede som urigtigt. Jeg vil i den Anledning tilstaae, at jeg ikke er uimodtagelig for offentlig Roes; hvis den høitærede Minister har roest mig for Sindrighed, saa glæder det mig, og forsaavidt det derimod skulde være parlamentarisk Kunstfærdighed, som er fremhævet, og jeg være nævnt som Kunstner i den Retning, saa maa jeg sige ham, at naar jeg faaer den Roes af en Mand, hvem jeg i saa Henseende maa betragte som en langt større Kunstner, saa er jeg overmaade erkjendelig. Forøvrigt finder jeg ikke, at min Kunstfærdighed har været saa stor, at der var Anledning til at lægge tynderlig Mærke til den.